

Preus i salaris: una qüestió d'expectatives

RAÜL

RAMOS

AQR-IREA (Universitat
de Barcelona)

A finals d'octubre es van presentar els resultats de l'Enquesta de població activa corresponents al tercer trimestre del 2021: tant per a Catalunya com per al conjunt de l'Estat les dades relatives als nivells d'ocupació van ser molt positives, ja que en tots dos casos es van recuperar els nivells previs a la pandèmia. Ara bé, aquesta dada va quedar eclipsada per la publicació del valor avançat de la taxa d'inflació interanual per al mes d'octubre, que s'ha situat en un 5,5%. Es tracta d'un valor no observat en els últims 20 anys i que s'explica bàsicament pel fort augment dels preus de l'energia, que ha afectat de manera generalitzada tots els països de la zona euro.

Sembla mentida que fa només

uns mesos una de les preocupacions del Banc Central Europeu (BCE) fos el risc de deflació. Ara hem passat a l'altre extrem. Fa només unes setmanes, *The Economist* va publicar un article amb un titular molt provocatiu, però molt encertat: *Does anyone actually understand inflation?* (algú entén realment la inflació?). A l'article es repassen contribucions recents sobre quin és el paper de les expectatives dels agents econòmics a l'hora de determinar l'evolució de la inflació i sobre quina capacitat tenen realment els bancs centrals per incidir sobre aquestes expectatives. Crec que aquest és un aspecte clau en el

Des que el BCE és el responsable de la política monetària, la taxa d'inflació de la zona euro s'ha situat en un valor mitjà de l'1,7%, un 1,9% a l'Estat

context actual. En la darrera decisió de política monetària adoptada pel BCE el 28 d'octubre, aquest organisme encara aposta perquè les desviacions en la taxa d'inflació respecte al valor objectiu del 2% seran transitòries i que, per tant, no cal fer cap canvi en l'estratègia actual. Tindrà suficient credibilitat el BCE per evitar que les tensions inflacionistes vinculades a l'evolució del preu de l'energia no es traslladin a la resta de l'economia a través de l'augment dels salaris? La negociació serà molt més difícil que altres anys, no només perquè les empreses intentaran mantenir els seus marges davant l'augment de costos i els treballadors/es intentaran minimitzar la seva pèrdua de poder adquisitiu després d'un període molt difícil per a totes dues parts, sinó també per l'elevada incertesa del moment. Aquí és on crec que és important recordar una dada: des que el BCE és el responsable de la política monetària, la taxa d'inflació de la zona euro s'ha situat en un valor mitjà de l'1,7% (un 1,9% a Espanya). Potser li hem de fer confiança.